

ÎNCHEIERE

11 mai 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Maria Ghervas

examinând cererea lui Marcel Smochin privind strămutarea cauzei la o altă instanță egală în grad cu Curtea de Apel Chișinău pentru examinarea apelului depus împotriva hotărârii din data de 04 iunie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centrul emisă în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Marcel Smochin împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Samaltis-Lombard” cu privire la protecția drepturilor consumatorului,

constată:

La 10 septembrie 2020 Marcel Smochin a depus cerere de chemare în judecată împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Samaltis-Lombard” cu privire la protecția drepturilor consumatorului.

Prin hotărârea din data de 04 iunie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru s-a respins ca fiind neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de către Marcel Smochin. (f.d. 51,59-62)

Hotărârea instanței de fond a fost contestată cu apel de către Marcel Smochin și avocatul acestuia, solicitând casarea acesteia cu emiterea unei noi hotărâri, prin care acțiunea să fie admisă integral. (f.d. 57, 58)

La 01 decembrie 2021 Marcel Smochin a depus cerere privind recuzarea judecătorilor D. Dulghieru, V. Buhnaci, V. Sîrbu de la examinarea apelului.(f.d. 96)

La 07 decembrie 2021 Marcel Smochin a depus cerere de strămutare a cauzei la o altă instanță egală în grad cu Curtea de Apel Chișinău, motivând că există bănuieli că nepărtinirea judecătorilor ar putea fi știrbită de circumstanțele cauzei sau de calitatea participanților la proces. (f.d. 101)

Curtea de Apel Chișinău în cadrul ședinței de judecată din 08 decembrie 2021 a ridicat docarul de la examinare cu remiterea acestuia la Curtea Supremă de Justiție pentru examinarea cererii de strămutare.

Curtea Supremă de Justiție prin încheierea din data de 12 ianuarie 2022 a respins cererea depusă de către Marcel Smochin. (f.d. 113-114)

Prin încheierea din data de 08 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău s-a respins ca neîntemeiată cererea depusă de către Marcel Smochin privind recuzarea judecătorilor D. Dulghieru, V. Buhnaci, V. Sîrbu. (f.d. 123-127)

În cadrul ședinței de judecată a Curții de Apel Chișinău din data de 14 aprilie 2022 Marcel Smochin a depus cerere de strămutare a cauzei la o altă instanță egală în grad cu Curtea de Apel Chișinău.

Curtea de Apel Chișinău a ridicat docarul de la examinarea cu remiterea acestuia la Curtea Supremă de Justiție pentru examinarea cererii de strămutare.

În motivarea cererii de strămutare Marcel Smochin a invocat neîncrederea în judecătoria Curții de Apel Chișinău, din motiv că în mai multe cauze i-au încălcat drepturile procesuale, au respins neîntemeiat cererile de apel/recurs. Astfel în opinia acestuia există bănuială că nepărtinirea judecătorilor din cadrul Curții de Apel Chișinău ar putea fi știrbită de circumstanțele cauzei sau calitatea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a respinge strămutarea cauzei la o altă instanță de același grad, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 43, alin. (2), lit. f) din Codul de procedură civilă instanța strămută cauza la o altă instanță dacă există bănuieli că nepărtinirea judecătorilor ar putea fi știrbită de circumstanțele cauzei sau de calitatea participanților la proces.

Aliniatul 4 al aceluiași articol prevede că strămutarea cauzei în cazurile prevăzute la alin. (2), lit. d), e), f) și g) se efectuează de către instanța ierarhic superioară, a cărei încheiere nu se supune niciunei căi de atac.

Curtea de Apel Chișinău prin încheierea protocolară din data de 14 aprilie 2022 a remis cauza la Curtea Supremă de Justiție pentru examinarea cererii de strămutare a pricinii la o altă instanță egală în grad cu Curtea de Apel Chișinău.

Verificând circumstanțele cauzei în raport cu argumentele invocate în cererea de strămutare și cadrul legal aplicabil speței, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că argumentele invocate de către Marcel Smochin, ca temeuri de strămutare a cauzei la o altă instanță de judecată egală în grad, nu pot fi încadrate în temeiul prevăzut la art. 43 alin. (2), lit. f) din Codul de procedură civilă, fiind vădit neîntemeiate și declarative. În condițiile speței aceste argumente nu și-au găsit confirmare, fiind doar la nivel de suspiciuni în imparțialitate a întregului corp judecătoresc din cadrul Curții de Apel Chișinău, fără a indica motivele de fapt și de drept, pe care se întemeiază suspiciunea, cu anexarea probelor concludente și pertinente, ce justifică acest fapt.

La aspectul dat, urmează a fi notat că în vederea asigurării dreptului participanților la proces la o instanță de judecată imparțială, garantat de art. 6 § 1 din Convenția pentru apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților fundamentale, legiuitorul a prevăzut la art. 50, art. 52 și art. 56 din Codul de procedură civilă dreptul participanților la proces de a înainta cerere de recuzare în baza temeiurilor prevăzute la art. 50 din același cod. Numai în situația când din motivul recuzării și/sau abținerii mai multor judecători ai Curții de Apel Chișinău, substituirea judecătorilor ar deveni imposibilă, instanța ierarhic superioară ar avea dreptul să strămute prezenta cauză la o altă instanță egală în grad, situație ce în prezent nu se atestă.

În acest sens, Colegiul reține prevederile art. 2.5 din Principiile de la Bangalore, care stipulează că judecătorul se va abține să soluționeze orice dosar pe care constată că nu îl va putea judeca într-o manieră imparțială sau în care unui observator rezonabil i s-ar putea părea că judecătorul nu este capabil să judece imparțial. Printre astfel de cazuri, fără însă ca înșiruirea să fie completă, se numără următoarele: cazul în care judecătorul are o predispoziție sau o prejudecată efectivă cu privire la una dintre părți sau în care judecătorul cunoaște personal faptele

relevante pentru proces; cazul în care, anterior, judecătorul a avut calitatea de avocat sau a fost audiat ca martor în acel dosar; cazul în care judecătorul sau un membru al familiei sale are un interes economic în rezultatul procesului.

În hotărârea pe cauza Kyprianou împotriva Cypru (73797/01, 15 decembrie 2005, § 121), Curtea a rezumat principiile care reies din jurisprudența sa cu privire la imparțialitatea instanței judecătorești după cum urmează: „Curtea reiterează, în primul rând, că într-o societate democratică este de o importanță fundamentală ca instanțele judecătorești să inspire încredere populației și, în primul rând, acuzatului, în cazul procedurilor penale. În acest sens, articolul 6 cere instanței, care cade sub incidența sa, să fie imparțială. Imparțialitatea, în mod normal, denotă absența prejudecății sau părtinirii, existența sau absența acesteia putând fi probată în diferite moduri.

Astfel, Curtea în cauza Piersack împotriva Belgiei (1 octombrie 1982, § 427) face distincție între o abordare subiectivă, adică încercarea de a constata convingerea personală sau interesul unui judecător într-o anumită cauză, și o abordare obiectivă, adică determinarea dacă el a oferit garanții suficiente pentru a exclude orice îndoială legitimă în acest sens (a se vedea cauza Grieses împotriva Marii Britanii, 16 decembrie 2003, 57067/00).

În ceea ce privește al doilea test, atunci când testul se aplică unui complet de judecători, aceasta înseamnă că este necesar de a stabili dacă, pe lângă comportamentul personal al oricărui dintre membrii aceluși complet, există fapte care pot fi stabilite și care pot trezi dubii în ceea ce privește imparțialitatea. În această privință, chiar aparențele pot avea o anumită importanță (a se vedea cauza Castillo Algar împotriva Spaniei și cauza Morel împotriva Franței). Atunci când se hotărăște dacă într-o anumită cauză există motive legitime de a bănuși că un complet nu este imparțial, punctul de vedere al celor care pretind că acesta nu este imparțial este important, dar nu decisiv. Ceea ce este decisiv este dacă această bănușială poate fi obiectiv justificată (a se vedea cauza Ferrantelli and Santangelo împotriva Italiei și cauza Wettstein împotriva Elveției).

În cauza Micallef împotriva Maltei, Curtea a constatat că imparțialitatea trebuie evaluată potrivit unui demers subiectiv, ținându-se seama de convingerea personală și comportamentul judecătorului, adică dacă acesta a demonstrat părtinire sau prejudecăți personale în cauză și unui demers obiectiv, care constă în a stabili dacă instanța a oferit, în special prin compunerea sa, suficiente garanții pentru a exclude orice îndoială legitimă cu privire la imparțialitatea sa.

În acest sens, se reține că, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a susținut întotdeauna că a aplicat demersul subiectiv potrivit căruia „un magistrat este considerat imparțial până la proba contrariului” (cauza Le Compte, Van Leuven și De Meyere împotriva Belgiei, § 58).

Raportând aserțiunile expuse supra condițiilor din speță și argumentelor formulate în susținerea solicitării de a strămuta cauza, Colegiul constată din lucrările dosarului că niciunul din judecătorii ce fac parte din membrii completului Curții de Apel Chișinău, căruia i-a fost repartizată prezenta cauză spre examinare, nu a demonstrat părtinire sau prejudecăți personale. Mai mult ca atât, aceștia au oferit garanții suficiente pentru a exclude orice îndoială în privința imparțialității lor.

Una din garanțiile de imparțialitate este publicitatea atât a procesului de constituire a completelor de judecată, care este plasată pe pagina web a Curții de

Apel Chișinău, cât și a desfășurării procesului de judecată, cu respectarea drepturilor unui proces echitabil, *inter alia* dreptul de a recuza judecătorii sau după caz de a se abține de la judecată.

În speță, Marcel Smochin nu a exemplificat împrejurările de ordin obiectiv sau subiectiv concludente ce ar furniza concluzii cu privire la prezența prejudecății judecătorilor Curții de Apel Chișinău, având în vedere că, în spiritul CEDO, orice bănuială de imparțialitate urmează să fie obiectiv justificată. Suspiciunile declarative nu pot servi drept temei de strămutare a cauzei la o altă instanță de judecată egală în grad pentru judecarea apelului. Respectiv, Marcel Smochin nu a demonstrat că există fapte verificabile care pot pune la îndoială imparțialitatea tuturor judecătorilor Curții de Apel Chișinău.

Din considerentele menționate, Colegiul civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge cererea lui Marcel Smochin cu privire la strămutarea cauzei la altă instanță egală în grad cu Curtea de Apel Chișinău.

În conformitate cu prevederile art. 43, alin. (2), lit. f) și alin. (4), art. 269-270 din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se respinge cererea lui Marcel Smochin cu privire la strămutarea cauzei civile la cererea de chemare în judecată depusă de către Marcel Smochin împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Samaltis-Lombard” cu privire la protecția drepturilor consumatorului de la Curtea de Apel Chișinău la o altă instanță egală în grad.

Cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Marcel Smochin împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Samaltis-Lombard” cu privire la protecția drepturilor consumatorului, se restituie Curții de Apel Chișinău pentru examinarea cererii de apel depusă de către Marcel Smochin împotriva hotărârii din data de 04 iunie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centrul.

Încheierea nu se supune niciunei căi de atac.

Președintele ședinței,
judecătorul

Svetlana Filincova

judecătorii

Galina Stratulat

Maria Ghervas